

U S N E S E N Í

Okresní soud v Berouně se sídlem Wagnerovo nám. 1249/2, 266 47 Beroun, Česká republika, rozhodl samosoudkyní Mgr. Ing. Dagmar Langovou ve věci žalobců: **a) TRANSPORTSERVIS, spol. s.r.o.**, se sídlem Havlíčkova 114, 266 01 Beroun, **b)** [redacted], bytem [redacted], **c)** [redacted], bytem [redacted], **d)** [redacted], bytem [redacted], **e)** [redacted], bytem [redacted], **f)** [redacted], bytem [redacted], **g)** [redacted], bytem [redacted], **h)** [redacted], bytem [redacted], **ch)** [redacted], bytem [redacted], **i) Město Beroun**, Husovo nám. 68, 266 43 Beroun, **j)** [redacted], bytem [redacted], všech zastoupených JUDr. Pavlínou Fojtíkovou, advokátkou se sídlem Praha 4, Zelený pruh 95/97, PSČ 140 00, proti žalovaným: **1)** [redacted], bytem [redacted], **2)** [redacted], bytem [redacted], **3)** [redacted], bytem [redacted], **4)** [redacted], bytem [redacted], **5)** [redacted], **6)** [redacted], bytem [redacted], **7)** [redacted], bytem [redacted], **8)** [redacted], bytem [redacted] **o zdržení se zásahu do vlastnického práva a práva spoluvlastníků nemovitosti,**

t a k t o :

- I. Řízení se **z a s t a v u j e .**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc **p o s t o u p e n a** Městskému úřadu Beroun.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Po právní moci tohoto usnesení bude žalobcům vrácen z účtu České republiky - Okresního soudu v Berouně soudní poplatek zaplacený za návrh na zahájení řízení ve výši 1.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se domáhali, aby soud žalovaným uložil povinnost zdržet se parkování vozidel na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE]. Tvrdily, že jsou spoluvlastníky (v rozsahu id 17/28) pozemku parcelní číslo [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] (dále jen předmětný pozemek) a rovněž vlastníky sousedících pozemků, na nichž se nacházejí garáže a parkovací stání. Předmětný pozemek slouží jako příjezdová cesta ke garážím a parkovacím stáním. Druhý až osmý žalovaní jsou rovněž spoluvlastníky (v rozsahu id 11/28) pozemku parcelní číslo [REDAKCE] a první žalovaný je uživatel tohoto pozemku na základě právního titulu odvozeného od titulu druhého žalovaného. Pozemek parcelní číslo [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] který slouží jako příjezdová cesta ke garážím a parkovacím stáním, je z jedné strany ohraničen vjezdy do garáží a z druhé strany navazuje na pozemky s parkovacími stáními. Vzhledem k tomu, že uživatelé okolních nemovitostí parkovali s vozidly na předmětném pozemku a bránili tím vlastníkům užívat garáže a parkovací stání, spoluvlastníci předmětného pozemku rozhodli 11/14 většinou hlasů, že předmětný pozemek bude sloužit výhradně ke vjezdu, výjezdu a průjezdu vozidel do garáží a na parkovací stání, a nikoli k parkování a stání vozidel. První žalovaný shora uvedené rozhodnutí spoluvlastníků nerespektuje a nadále zde parkuje svými vozidly, čímž žalobcům znesnadňuje, či znemožňuje užívání jejich garáží, resp. parkovacích stání. Třetí až osmý žalovaní nechávají osoby, jež mají užívací právo odvozené od jejich vlastnického práva, parkovat na pozemku a rovněž tak přijaté rozhodnutí spoluvlastníků stran užívání předmětného pozemku nerespektují. Dále uvedli, že předmětný pozemek není veřejně přístupnou účelovou komunikací dle ust. § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., nýbrž pozemní komunikací v uzavřeném prostoru, která slouží provozovateli uzavřeného prostoru nebo objektu, kdy vjezd i výjezd na daný pozemek je uzavřen vstupními bránami. Tato skutečnost vyplývá i ze sdělení TS Beroun, s.r.o. Jedná se tedy o pozemní komunikaci, která není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. Rozhodnutím spoluvlastníků uvedeného pozemku tedy bylo možno stanovit rozsah a způsob užívání předmětné účelové komunikace a nikoli pouze omezit okruh uživatelů.

První až pátý žalovaní uvedli, že skutečnosti tvrzené žalobci nejsou pravdivé. Dále namítli nedostatek pravomoci soudu, když žalobci uplatnili nárok na regulaci užívání pozemku, jež je svou povahou pozemní komunikací ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích a věc tedy nelze posuzovat podle norem práva soukromého, ale podle příslušných ustanovení práva veřejného. Tvrdili, že v řízení o obecném užívání komunikací se postupuje, nestanoví-li zákon jinak, podle obecných předpisů o správním řízení. Tyto věci není proto možné projednávat a rozhodovat v občanském soudním řízení.

Šestý žalovaný uvedl, že rozhodnutí spoluvlastníků pozemku respektuje, sám zde neparkuje, ani zde nenechává parkovat jiné osoby.

Sedmý žalovaný uvedl, že na komunikaci neparkuje, nikomu nebrání ve vjezdu na jeho pozemek nebo do jeho garáže a toto neumožňuje ani jiným osobám.

Podle § 103 o. s. ř. soud kdykoli za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Mezi podmínky řízení náleží i pravomoc soudu.

Dle § 7 odst. 1 o.s.ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a z obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. Jiné věci projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení, jen stanoví-li to zákon (§ 7 odst. 3 o.s.ř.).

Žalobci se svým návrhem domáhají, aby soud žalovaným uložil povinnost zdržet se parkování vozidel na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], který je pozemní účelovou neveřejnou komunikací (viz sdělení Městského úřadu Beroun, odboru dopravy ze dne 7.7.2009 a výpis z katastru nemovitostí).

Kategorizaci pozemních komunikací, jejich stavbu, podmínky užívání a jejich ochranu, práva a povinnosti vlastníků pozemních komunikací a jejich uživatelů a výkon státní správy ve věcech pozemních komunikací příslušnými silničními správními úřady upravuje zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších změn a předpisů. Podle tohoto zákona mezi komunikace patří i účelové komunikace a to jak veřejné, tak i neveřejné.

Podle ust. § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, je účelovou komunikací i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace **není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem**, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. Z dikce zákona je zřejmé, že vlastník nebo provozovatel může vzhledem k tomu, že se jedná o komunikaci nikoli veřejně přístupnou, regulovat **pouze rozsah a způsob přístupu (veřejnosti)** na tuto komunikaci.

Práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích, pravidla provozu na pozemních komunikacích, jakož i úpravu a řízení provozu na pozemních komunikacích však upravuje zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších změn a předpisů, tedy zákon o silničním provozu. Vzhledem k tomu, že dle § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, je účelovou komunikací i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, **platí i zde (v uzavřeném prostoru) stran způsobu provozu, tj. mimo jiné i pro zastavení, stání a parkování vozidel, pravidla stanovená zákonem o silničním provozu, tj. norma veřejnoprávní**. Vlastník komunikace, tedy nemůže měnit obecná pravidla silničního provozu, která platí pro provoz na všech pozemních komunikacích a která stanovuje zákon o silničním provozu.

Užívání pozemních komunikací tedy není institutem soukromého práva, ale práva veřejného, neboť se neopírá o občanskoprávní předpisy, ale především o zákon o pozemních komunikacích a zákon o silničním provozu, tedy normy veřejnoprávní. **Dle ustanovení § 44 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, se v řízení o věcech upravených zákonem o pozemních komunikacích**

postupuje podle obecných předpisů o správním řízení, pokud není v tomto zákoně stanoveno jinak. S ohledem nato, že zákon o pozemních komunikacích, pro případy pozemních komunikací v uzavřeném prostoru nebo objektu, tuto jinou úpravu nestanoví, postupuje se i v těchto řízeních, dle obecných předpisů o správním řízení a věci není možno projednávat a rozhodovat v občanském soudním řízení (k tomu srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. dubna 2002, sp. zn. 30 Cdo 259/2002).

Spor, který v tomto případě mezi žalobci a žalovanými vznikl a je předmětem tohoto řízení, s ohledem na shora uvedené, není sporem, který by vznikl ze vztahu občanskoprávního, respektive soukromoprávního. Parkování motorových vozidel je upravováno normami práva veřejného, a proto předmětný spor, který se parkování motorových vozidel týká, nemůže být projednán a rozhodnut v řízení občanskoprávním, ale měl by být projednán a rozhodnut v řízení správním, tedy dle obecných předpisů o správním řízení, před správním orgánem.

Vzhledem k výše uvedenému, kdy ve věci není dána pravomoc soudu, ale Městského úřadu Beroun, jako silničního správního úřadu, projednání a rozhodnutí dané věci brání nedostatek podmínky řízení (nedostatek pravomoci soudu), který nelze odstranit (§ 104 odst. 1 o.s.ř.). Soud proto řízení výrokem pod bodem I. tohoto usnesení zastavil a rozhodl, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k vyřízení orgánu, do jehož pravomoci rozhodování o ní patří (výrok pod bodem II. tohoto usnesení). Zde je třeba poznamenat, že ani závěr silničního správního úřadu o tom, že jde o neveřejnou účelovou komunikaci ho nezabavuje pravomoci, a tudíž ani povinnosti vydat rozhodnutí ve věci samé, jež může být předmětem dalšího přezkumu. Působnost obecního úřadu jakožto silničního správního úřadu nelze tedy chápat pouze tak, že je dána jen v případě, vyjde-li najevo, že se jedná o účelovou komunikaci veřejně přístupnou, nýbrž i v případě, že se jedná o komunikaci neveřejnou (k tomu srovnej rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 15. listopadu 2007, sp. zn. 6 Ans 2/2007).

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 146 odst. 1, písm. c) o.s.ř. za použití § 151 o.s.ř., neboť v dané věci soud neshledal důvody pro postup dle ustanovení § 146 odst. 2 věta první o.s.ř., když žalobcům nebylo lze přičítat, že zavinili zastavení řízení.

O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním (výrok pod bodem IV. tohoto usnesení).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze se sídlem nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5, Česká republika, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně, ve dvojím vyhotovení.

V Berouně dne 29. září 2009

Mgr.Ing. Dagmar Langová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Petra Venhodová